

gata sobre teulada de zinc calenta

de **Tennessee Williams**

adaptació lliure i direcció **Àlex Rigola**

Teatre Lliure Gràcia - del 30 de setembre al 12 de desembre

Gata sobre teulada de zinc calenta

de **Tennessee Williams** adaptació lliure i direcció **Àlex Rigola**

intèrprets

Chantal Aimée Maggie / **Muntsa Alcañiz** mare / **Andreu Benito** pare / **Joan Carreras Brick** / **Ester Cort** Mae / **Santi Ricart** Gooper / **Raffel Plana** músic

traducció de l'anglès **Joan Sellent** / escenografia **Max Glaenzel** / vestuari **Berta Riera** i **Georgina Viñolo** / caracterització **Ignasi Ruiz** / il·luminació **Xavier Clot (a.a.i.)** / so **Igor Pinto**

ajudanta de direcció **Georgina Oliva** / ajudanta d'escenografia **Àngela Ribera** / preparació física **Ferran Carvajal** / alumne en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Josep Sala**

construcció d'escenografia **Tallers d'escenografia Jordi Castells**

i els equips del **Teatre Lliure**

coproducció **Teatre Lliure** i **Centro Dramático Nacional**

agraïments **Juancho Gómez** per a Cebado

espectacle en català

recomanat pel **Servei Educatiu** del Teatre Lliure

durada aproximada: **1h. 30' sense pausa**

col·loqui **10/10/10**

assaig obert **Prime time**, dramàtúrgia **Paula Blanco**, direcció **Martí Torras**
3 i 10/12 a les 17:30h.

horaris: de dimecres a divendres a les 20:30h.
dissabte a les 18h. i a les 22:00h.
diumenge a les 18h.

preus: 25€ (dimecres, dia de l'espectador: 16€)

Un fresc sobre les relacions humanes, la mentida, la desintegració de la parella i el desmembrament d'una família. Un retrat dels problemes que tenim per afrontar i dir la veritat amb les persones que tenim més a prop. *WHY IS SO HARD TO TALK?* diu Tennessee Williams en boca d'un dels personatges.

Un espectacle d'esgotament psíquic i emocional per als actors. Molt lluny ens queda la pel·lícula de Richard Brooks i molt a prop el món de Williams. I situat als... als 50?ara? *Welcome to the couple hell and the family jungle!*

Estrena del muntatge a la galàxia.

Cat on a Hot Tin Roof es va estrenar a Broadway el 1955 sota la direcció d'Elia Kazan, interpretada per **Barbara Bel Geddes** (Maggie), **Ben Gazzara** (Brick), **Burl Ives** (Big Daddy), **Mildred Dunnock** (Big Mama), **Pat Hingle** (Gooper) i **Madeleine Sherwood** (Mae).

El 1958 se'n va fer l'adaptació cinematogràfica dirigida per **Richard Brooks** amb **Elizabeth Taylor** (Maggie), **Paul Newman** (Brick), **Judith Anderson** (Big Mama), **Jack Carson** (Gooper), i **Burl Ives** i **Madeleine Sherwood** repetint paper.

"*De tot menys còndid.*" (Walter Kerr, **New York Herald Tribune**)

"*Williams s'interessa per alguna cosa més que el maquillatge psicològic d'un home. S'interessa per què es pot i què no es pot dir de la veritat com a motor de la vida humana.*" (Roger Aston, **New Republic**)

"*Un convincent i especial estudi sobre la violència.*" (Marya Mannes, **Reporter**)

L'ocell que jo espero caçar en la xarxa d'aquesta obra no és la solució del problema psicològic d'un home determinat: el que intento capturar és la qualitat autèntica de l'experiència en un grup de persones, aquella interacció emboirada, parpellejant, evanescent —i ferotgement carregada!— d'uns éssers humans vius dins el núvol de tempesta d'una crisi comuna. Convé deixar una certa part de misteri en el perfil dels personatges d'una obra, talment com queda una gran part de misteri sense revelar en el perfil dels personatges reals, fins i tot si es tracta de la revelació del propi caràcter. Això no eximeix el dramaturg del deure d'exercir l'observació i el sondeig tan a fons com legítimament pugui, però hauria d'allunyar-lo de conclusions massa "fàcils" i d'aquelles definicions massa esquemàtiques que fan que una obra de teatre sigui simplement això, una obra de teatre i prou, i no un esquer per capturar la veritat de l'experiència humana.

Acotació de **Tennessee Williams** a *Gata sobre teulada de zinc calenta*

l'autor

Tennessee Williams

(Columbus, 1911 - Nova York, 1983)

Thomas Lanier Williams, conegut arreu amb el nom artístic de Tennessee Williams, va ser dramaturg, guionista i novel·lista. Va estudiar a les Universitats de Missouri, Iowa i a la Washington University de St. Louis.

La seva primera obra, *Battle of Angels*, (1940), obria un cicle dramàtic dominat per una visió esquinçada i lírica de la forma de vida americana: frustracions, alcoholisme, passions eròtiques i desenganys donen el to pessimista i escèptic d'aquesta dramàtúrgia que va tenir a una de les seves fonts argumentals de més èxit en el cinema de dues dècades. Altres peces seves *The Glass Menagerie* (1945, Drama Critics Circle Prize), *You touched me* (1946), que pertanyen a la primera fase del seu cicle dramàtic, no permetien preveure el que avui ja es discuteix com a ocàs d'aquest autor, que el 1962 declarava ser «físicament repel·lent» i estar «avorrint el públic».

El 1948, amb *A Streetcar Named Desire* obté el premi Pulitzer, un guardó que rebrà també el 1955 per *A Cat on a Hot Tin Roof*, les adaptacions cinematogràfiques de les quals ambdues portades al cinema, amb un gran repartiment artístic després de l'èxit assolit als escenaris nord-americans. El mateix reconeixement va merèixer, el 1961, *The Night of The Iguana*, que va rebre el Drama Critics Circle Prize.

L'èxit teatral i cinematogràfic assolit amb *Summer and Smok* (1948) i *Rose Tattoo* (1950, Tony Award) contrasta amb la banalitat de les seves últimes obres, a l'estil de la seva *Bye Bye Birdie* (1960), una peça tocant el fulletó. A aquesta gradual pèrdua de les seves virtuts inicials corresponen obres com *The Milk Train doesn't Stop Here Any More* (1962), *The Two character Play* (1967) i, *In the Bar of a Tokyo Hotel* (1969).

Com ell mateix explica a les seves memòries, les seves obres es basen fonamentalment en el sexe i en la violència. La seva homosexualitat confessada obertament el va induir a convertir la dona en figura central de la major part del seu teatre. La frustració, la poesia irrealista, la tendresa i la crueltat són els puntals psicoanalítics de les passions que viuen els personatges de les seves obres. Williams escenifica una sèrie de problemes típicament nord-americans; *Camino Real* (1953), és una investigació expressionista les seves pròpies actituds en l'activitat de l'artista; *Orpheus descending* (1957) ha estat descrita com un «poema oníric i fantàstic», malgrat el caràcter tenebrós del tema: la fagocitació de l'individu pel seu homònim;

finalment, *The Night of the Iguana* (1961), reitera el tema de la solitud de l'individu, submergit en el major desemparament moral, però sempre desitjós de reviure, tot i que sigui fora del temps.

El 1980 el president Jimmy Carter li va atorgar la medalla Presidencial a la Llibertat. Tennessee Williams mor el 1983 a Nova York.

teatre

- 1940 *Battle of Angels / The Parade or Approaching the End of Summer / The Long Goodbye*
- 1941 *Auto Da Fe / The Lady of Larkspur Lotion*
- 1942 *At Liberty*
- 1943 *The Pink Room*
- 1944 *The Gentleman Callers / The Glass Menagerie*
- 1945 *You Touched Me*
- 1946 *Moony's Kid Don't Cry / This Property is Condemned / Twenty-Seven Wagons Full of Cotton / Portrait of a Madonna*
- 1947 *The Last of My Solid Gold Watches / Stairs to the Roof / A Streetcar Named Desire*
- 1948 *Summer and Smoke*
- 1951 *I Rise in Flame, Cried the Phoenix / The Rose Tattoo*
- 1953 *Camino Real* .
- 1954 *Hello from Bertha*
- 1955 *Lord Byron's Love Letter / Three Players of a Summer Game / Cat On a Hot Tin Roof*
- 1956 *The Dark Room / The Case of the Crushed Petunias / Baby Doll*
- 1957 *Orpheus Descending*
- 1958 *Suddenly, Last Summer / A Perfect Analysis Given by a Parrot / Garden District / Something Unspoken*
- 1959 *Sweet Bird of Youth / The Purification / And Tell Sad Stories of the Deaths of Queens*
- 1960 *Period of Adjustment*
- 1961 *The Night of the Iguana*
- 1963 *The Milk Train Doesn't Stop Here Anymore*
- 1964 *The Eccentricities of a Nightingale / Grand*
- 1966 *Slapstick Tragedy (The Mutilated and The Gnädiges Fräulein)*
- 1967 *The Mutilated*

- 1968 *Kingdom of Earth / Seven Descents of Myrtle*
- 1969 *Now the Cats with Jewelled Claws / In the Bar of a Tokyo Hotel / Will Mr. Merriweather Return from Memphis?*
- 1970 *I Can't Imagine Tomorrow / The Frosted Glass Coffin*
- 1972 *Small Craft Warnings*
- 1973 *Out Cry / The Two-Character Play*
- 1975 *The Red Devil Battery Sign*
- 1976 *Demolition Downtown / This Is (An Entertainment)*
- 1977 *Vieux Carré*
- 1978 *Tiger Tail*
- 1979 *Kirche, Küche und Kinder / Creve Coeur / Lifeboat Drill*
- 1980 *Clothes for a Summer Hotel / The Chalky White Substance / This Is Peaceable Kingdom - Good Luck God / Steps Must be Gentle / The Notebook of Trigorin*
- 1981 *Something Cloudy, Something Clear*
- 1982 *A House Not Meant to Stand*
- 1983 *The One Exception*

el director**Àlex Rigola**

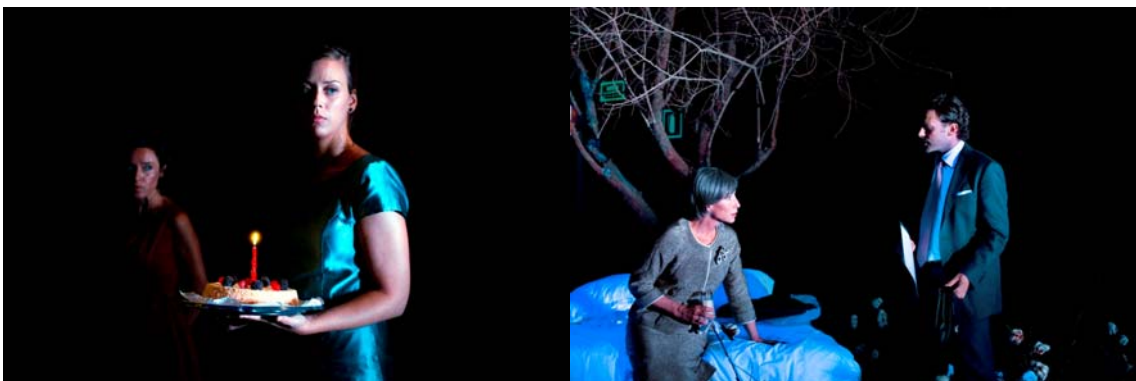
(Barcelona, 1969)

Director d'escena. És director del Teatre Lliure des del 2003.

Direccions d'escena i adaptacions

- 2009** *Nixon-Frost* de Peter Morgan. Teatre Lliure.
- 2008** *Días mejores*, de Richard Dresser. Teatro de La Abadía.
Rock'n'Roll, de Tom Stoppard. Teatre Lliure. Premi de la Crítica de Barcelona al Millor Espectacle Teatral i Millor intèrpret femenina.
El buñuelo de Hamlet, de Luis Buñuel i Pepín Bello. Lectura EXPO Zaragoza'08.
- 2007** *2666*, de Roberto Bolaño. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2007. Premi de la Crítica de Barcelona al Millor Espectacle Teatral, Millor Dramatúrgia i Millor Escenografia 2007. Premi Internacional Terenci Moix de les Arts Escèniques 2008 i Premi Qwerty 2008 a la millor adaptació d'una novel·la en d'altres mitjans. Premi Max 2009 al Millor Espectacle Teatral.
L'holandès errant, de R. Wagner. Gran Teatre del Liceu.
- 2006** *La nit just abans dels boscos*, de B-M. Koltès. Temporada Alta.
Arbusht, de Paco Zarzoso. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2006.
Largo viaje hacia la noche, d'Eugene O'Neill. Teatro de La Abadía 2005-06. Premio Notodo 2006 al Mejor Espectáculo de Artes Escénicas.
- 2005** *European House (pròleg d'un Hamlet sense paraules)*. Festival Temporada Alta.
Ricard 3r, de William Shakespeare. Festival de Teatro Clásico de Almagro i Teatre Lliure 2005-06.
- 2004** *Santa Joana dels Escorxadors*, de Bertolt Brecht. Festival Grec 2004 i Teatre Lliure 2004-05 Young Directors Award Festival de Salzburg 2004
- 2003** *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet. Teatre Lliure.
Cançons d'amor i droga (Pla es fa el Sales), de P. Sales, A. Pla, J. Farrés i À. Rigola. Teatre Lliure. Barcelona. Premi Enderrock al Millor Espectacle Musical.
Cancionero de palacio, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.

- 2002** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Teatre Lliure.
Ubú d'Alfred Jarry. Teatre de La Abadía de Madrid.
- 2001** *Woyzeck* de G. Büchner. Festival Grec i Teatre Romea.
Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).
Suzuki I i II d'Aleksei Xipenko. Teatre Lliure.
- 2000** *Titus Andrònic* de W. Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
Un cop baix de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1999** *La màquina d'aigua* de David Mamet. STI i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1998** *Troianes* d'Eurípides. STI.
- 1997** *Kafka: El Procés* de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.
- 1996** *Camí de Wolokolamsk (I)* de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

els intèrprets

Chantal Aimée

Actriu llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha fet *stages* amb Carol Rosenfeld al HB Studio de Nova York, Núria Espert, Stuart Hopps a la Lambda School de Londres i Franco di Francescantonio. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Núria Espert, Xavier Albertí, Pere Sagristà, Manel Dueso i Joan Castells. D'entre els seus treballs destaquen la participació a *Criatures*, dir. David Plana; *Macbeth*, dir. Calixto Bieito; *El sopar dels idiotes*, dir. Paco Mir; *L'oficiant del dol*, dir. Carlota Subirós; *La òpera de quatre cuartos*, dir. Calixto Bieito; *J.R.S. (de dotze anys)*, dir. Manuel Dueso; *Homenatge a Catalunya*, dir. Josep Galindo; *Hombres*, dir. Sergi Belbel. En televisió ha participat en diverses sèries com *La Grand Battré* (TV3 i TF1), *Laberint d'ombres*, *Jet Lag*, *Majoria absoluta* (TV3) i *Hospital Central* (Videomedia). I en cinema ha treballat sota la direcció de Francesc Bellmunt (*Rateta rateta*), Siegfried Monleón (*L'illa de l'holandès*), Cesc Gay (*En la ciudad*) i Patxi Barco (*El final de la noche*). El 2005 entra a formar part de la companyia Teatre Lliure on ha participat en *Ricard 3r* i *Otel·lo*, i en l'explotació en gira de *Santa Joana dels escorxadors*. També va formar part del repartiment d'*Arbusht*, dir. Àlex Rigola i d'*El dúo de La Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé. A la temporada 07-08 va formar part del repartiment de *La torre de La Défense*, de Copi, dir. Marcial di Fonzo Bo; *2666* de Roberto Bolaño, *El buñuelo de Hamlet*, dir. Àlex Rigola, i de *Dia de partit* de David Plana, dir. Rafel Duran. Recentment ha participat en obres com *Rock'n'roll*, *El Bordell*, *Dead Cat Bounce*, *Nixon-Frost* i en la reposició de *2666*, la temporada passada.

Muntsa Alcañiz

Actriu fundadora del Teatre Lliure. Va ser membre de la Tartana de Reus i l'any 1973 es va integrar al Teatre de l'Escorpí d'Horta. Ha col·laborat assíduament amb la companyia Zitzània. Entre d'altres guardons a la seva carrera, el 1985 va rebre el Premi Margarida Xirgu. Actualment és també professora d'interpretació a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha treballat també en cinema i televisió. Ha interpretat entre d'altres obres: *La nit de les tribades* de P. O. Enquist, dir. F. Puigserver; *El Pare* d'A. Strindberg, dir. P. Planella; *A l'est de qualsevol lloc* de T. Eduard, dir. J. M. Mestres; *Dansa d'agost* de B. Field, dir. P. Planella; *El manuscrit* d'Ali Bei de J. M. Benet i Jornet, dir. J. M. Montanyès; *Titanic-92* de G. J. Graells, dir. P. Planella; *Antígona* de S. Espriu, dir. J. Ollé; *Mel salvatge* de M. Frayn - A. Txèkhov, dir. P. Planella; *Damunt l'herba* de G. J. Graells, dir. P. Planella; *La senyora de*

Sade de I. Mishima, dir. J. Mesalles; *Brossarium* de J. Brossa, dir. J. Mesalles; *McBeth* de W. Shakespeare, dir. M. Narros; *El guant negre* d'A. Strindberg, dir. H. Bonnín; *Les tres germanes* d'A. Txèkhov, dir. L. Pasqual; *La bella Helena* de P. Hacks - J. Offenbach, dir. P. Planella; *Hedda Gabler* de H. Ibsen, dir. P. Planella; *Titus Andrònic* de W. Shakespeare, dir. F. Puigserver; *Leonci i Lena* de G. Büchner, dir. L. Pasqual; *Ascensió i caiguda de la ciutat de Mahaggonny* de B. Brecht, dir. F. Puigserver; *Camí de nit, 1854* creació i direcció L. Pasqual; *Quiriquibú* de J. Brossa, dir. F. Puigserver - G. J. Graells; *Eva Perón* de Copi, dir. Jordi Prat i Coll; *Surabaya* de Marc Rosich, dir. Sílvia Munt; *L'hivern plora* *gebre damunt el gerani*, creació i direcció d'Albert Mestres i *Antílops*, de Henning Mankell, dir. Magda Puyo. Premi ex-aequo de la crítica teatral de BCN temporada 1992-93 per la seva interpretació a *Dansa d'Agost* de B. Fiel. Premi Serra d'Or ex-aequo (1989) per *La gran imprecació davant de la muralla de la ciutat* de T. Dorst, direcció de Josep Maria Mestres. Premi Margarida Xirgu d'interpretació 1985 per *Kean* d'A. Dumas – J. P. Sartre, direcció de Josep Montanyès i per *Conversa a casa del matrimoni Stein, sobre el senyor Von Goethe, absent* de P. Hacks, direcció de P. Planella.

Andreu Benito

Actor de teatre, cinema i televisió. La seva carrera abraça més d'una vintena de produccions. Durant els últims anys ha treballat amb Joan Ollé (*Apocalipsi*, 1998; *L'oncle Vània*, 2004), Sergi Belbel (*El criptograma*, 1999), Manel Dueso (*La presa*, 2000), Mario Gas (*La Mare Coratge i els seus fills*, 2001), Antonio Simón (*Vindrà algú*, 2002), Lluís Pasqual (*Edipo XXI*, 2002), Magda Puyo (*Excès*, 2003), Georges Lavaudant (*Començaments sense fi*, 2003), Àlex Rigola (*Glengarry Glen Ross*, 2003), Ramon Simó (*Calígula*, 2004), Xicu Masó (*El fantàstic Francis Hardy*, 2005) i Rafel Duran (*Casa de nines*, 2004; *Panorama des del pont*, 2006). En cinema destaca la seva participació a *El Pont de Varsòvia* (dir. Pere Portabella, 1990). En televisió, ha participat a les sèries *Quin curs el meu tercer!* (dir. Ignasi P. Ferrer, 1994) i *Valèria* (dir. Sílvia Quer, 2000). En aquests últims anys ha participat assíduament en produccions del Teatre Lliure com ara *Els estiuejants*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver (2006), *La cantant calba & La cantant calba al Mc Donald's*, dir. Joan Ollé (2006), a l'Espai Lliure, *Una còpia* de Caryl Churchill amb direcció de Jordi Prat i Coll (2007) i *Après moi, le déluge* de Lluïsa Cunillé amb direcció de Carlota Subirós (2007). Durant la temporada 08-09 va protagonitzar a la Sala Beckett *Una ciutat brillant* de Conor McPherson amb direcció de Jordi Vilà. La temporada passada va formar part del repartiment de

Nixon-Frost de Peter Morgan, i de 2666, de Roberto Bolaño, totes dues amb direcció d'Àlex Rigola.

Joan Carreras

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha treballat amb diversos directors, com Ferran Madico (*Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies*, de Molière), Magda Puyo (*L'excés*, de Neil LaBute), Ariel García Valdés (*Galatea*, de J. M. de Sagarra), Toni Caffiero (*Els dos bessons venecians*, de C. Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) o Víctor Conde (*La tienda de los horrores*, d'Alan Menken i Howard Ashman). Ha participat també a *La filla del mar*, dir. Josep Maria Mestres, *El coronel ocell*, dir. Rafel Duran, *El somni d'una nit d'estiu*, dir. Àngel Llàcer, *L'escola de dones*, dir. Carles Alfaro, *Electra*, dir. P. A. Angelopoulos, *Nits blanques*, dir. Carlota Subirós. Amb Àlex Rigola ha treballat a *Titus Andrònic*, *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r.* i *Arbusht*, i a la segona temporada de *Juli Cèsar*. El 2006-07 va participar en *Otel·lo*, dir. Carlota Subirós, i a *El dúo de La Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé. En televisió ha treballat en sèries com *Temps de silenci*, *De moda*, *Zoo*, *Porca Misèria* o *Infidels* i també en diverses telemovies. A la temporada 07-08 va formar part del repartiment de *La torre de La Défense*, de Copi, dir. Marcial di Fonzo Bo; 2666 de Roberto Bolaño, i *El buñuelo de Hamlet*, dir. Àlex Rigola, i de *Dia de partit* de David Plana, dir. Rafel Duran. Fa dues temporades va fer un dels papers protagonistes de *Rock'n'roll* amb direcció d'Àlex Rigola i la temporada passada va formar part del repartiment de *Nixon-Frost* de Peter Morgan, i de 2666, de Roberto Bolaño, totes dues amb direcció d'Àlex Rigola.

Ester Cort

S'ha format a l'Institut del Teatre de Barcelona, a l'IT Terrassa, a l'Escola de teatre del Centre de Lectura i al Conservatori de Música de Reus. Actualment és també docent de tècniques d'interpretació. Ha treballat sota la direcció de Gemma Beltran a *Tocata i fuga* (2005), *Divertimento* (2003) i a *Scherzo* (2002); i també amb Rosa Mateu (*Shakespeare: escenes d'amor*, 2000; *El Brecht que a mi m'agrada*, 1999; *Ai, les dones de Molière*, 1998), Miquel Fernández (*Les criades*), Joan Martínez (*El verí del teatre*). També té experiència en televisió, en sèries com *Porca Misèria*, *El pulso*, *Jugar a matar* i *El cor de la ciutat*.

Raffel Plana

Després de més de 150 concerts arreu de l'Estat espanyol i d'Europa, s'introdueix al món escènic com a músic a l'Institut del Teatre, on entra en contacte amb les companyies de dansa i de teatre amb les quals desenvolupa projectes com a compositor i director musical per al Teatro Español, el Teatre Lliure, el Teatre Nacional de Catalunya, el Gran Teatro de Cáceres, la Fira de Tàrrrega, la Fira de Música d'Arrel de Manresa, el Mercat de Música Viva de Vic, Conciertos de Ràdio 3, la inauguració de la Mar de Músicas 2002, el Festival Iberoamericano de Teatro de Miami, el Teatro de Lisboa, el Festival Tradicionàrius, el Festival Ciudad de Gaia, el Senglar Rock, el festival Panorama d'Olot, el Teatro del Mercado de Saragossa, el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Alcázar de Madrid, el Matadero de Madrid, el Palau de Congressos de València, el teatre Poliorama de Barcelona, Espai Brossa i el teatre Tantarantana de Barcelona. També ha treballat al Círculo de Bellas Artes de Madrid (on també ha fet de productor i de director musical). Destaca la seva tasca com a compositor d'*El llanto*, espectacle amb el qual ha fet més de 150 representacions; la inauguració de la Fira de Teatre de Tàrrrega o la del Museu d'Art de Lleida. Actualment combina la música per a escena amb la producció musical al seu estudi, des del flamenc més pur o l'electrònica més avantguardista fins a l'*spoken word*, poesia sonora i música per a cine i televisió. Ha treballat, entre d'altres, amb artistes com: Shakira, Rafael Amargo, Bruno Galindo, Leo Minaz, Preston Heyman, Carles Benavent, Roger Blavia, Jordi Bonell, Enrique Tellería, Ravid Goldshmidt, Ramon Oller, Maite Marcos o Julio Bocca.

Santi Ricart

Actor d'una dilatada carrera, compta entre els seus últims espectacles *Escenes d'una execució*, de Howard Barker, dir. Ramon Simó (2002); *Via Gagarin*, de G. Burke, dir. Jesús Díez; *Temptació*, de C. Batlle, dir Rafel Duran (2004); *Calígula*, d'A. Camus (2004), *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega (2005), *Aigües encantades*, de J. Puig i Ferrater (2006), i *Arcàdia*, de T. Stoppard (2007), totes elles dirigides per Ramon Simó. També ha treballat recentment amb Sergi Belbel a *En Pólvora*, d'À. Guimerà; amb Pep Pla a *L'home, la bèstia i la virtut*, de L. Pirandello, i amb Jordi-Pons-Ribot a *La classe neutra*, de Santiago Rusiñol. La temporada passada va formar part del repartiment de *Nixon-Frost* i *Nixon-Frost (unplugged escènic)* de Peter Morgan i de la reposició de *Rock'n'roll* de Tom Stoppard, totes dues amb direcció d'Àlex Rigola. Un dels seus últims espectacles ha estat *L'auca del senyor Esteve*, de S. Rusiñol, dir. Carme Portaceli, al TNC.